

Beskæftigelsesministeriet
Udkast
December 2008

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring og lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl.

(Dækning af skader forvoldt ved terror m.v.)

§ 1

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 154 af 7. marts 2006, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 indsættes efter »under«: », jf. dog § 10 a«.

2. § 7, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Disse sygdomme skal forelægges Erhvervs-sygdomsudvalget, når Arbejdsskadestyrelsen skønner, at der er mulighed for, at sygdommen vil kunne anerkendes.«

3. I § 9, stk. 1, ændres »mindst hvert andet år« til: »løbende«

4. Efter § 9 indsættes som overskrift:

»Skader som følge af krig og terror«

5. Efter § 10 indsættes i kapitel 3:

»§ 10 a. Enhver, der er sikret efter denne lov, herunder selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller, der har sikret egen person efter § 48, stk. 2, har ret til erstatning for følgerne af terrorhandlinger, jf. straffelovens §§ 114 og 114 a, selv om skaden ikke kan anses for en følge af arbejdet eller de forhold, arbejdet er foregået under. Ret til erstatning efter denne lov for følgerne af terrorhandlinger har endvidere personer, der er sikret efter arbejdsskadesikringsloven i medfør af anden lovgivning.

Stk. 2. Ved skader, der er forvoldt ved terror, jf. stk. 1, betaler staten ydelserne efter loven.

Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsen kan efter § 49, stk. 1-8, og § 59 kræve udgifterne betalt af et forsikringsselskab eller af Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring m.fl., når skaden har ramt personer, hvis arbejde går ud på at forebygge, forhindre eller afværge terrorhandlinger, eller på at yde hjælp, assistance eller anden indsats før, under eller efter en sådan handling. Det samme gælder, når skaden har ramt personer, der er udsendt af den danske stat eller af en dansk virksomhed til arbejde i lande, hvor der er en særlig risiko for terror, samt når handlingen rammer ansatte ombord på et dansk skib, der sejler i et område, hvor der er en særlig risiko for terror.

Stk. 4. På samme måde som i stk. 3 kan udgifter i sager vedrørende personer, der er sikret efter lov om arbejdsskadesikring i medfør af anden lovgivning, kræves betalt af den myndighed m.v., der skal bære udgifterne ved arbejdsskade.

Stk. 5. Staten har regres mod ansvarlige skadevoldere for udgifter, der ikke kan kræves betalt af et forsikringsselskab m.fl. efter stk. 3 og 4. I det omfang statens regreskrav mod skadevolderen kan tvangsfuldbyrdes efter retsplejelovens § 478, kan kravet inddrives efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v. og ved indeholdelse i den pågældendes indtægter efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Pålæg om indeholdelse gives af restanceinddrivelsesmyndigheden.«

6. I § 26, stk. 2, indsættes efter »beløb«: »med til-læg af rente, jf. § 60«

7. Efter § 37 indsættes:

»§ 37 a. Ved behandlingen af sager om arbejdsskader i Arbejdsskadestyrelsen kan samtykke til at indhente oplysninger efter § 37 indhentes ved, at tilskadekomne eller efterladte i den skriftlige bekræftelse af, at en anmeldelse er modtaget, bliver gjort opmærksom på, hvilke typer af oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente, og får en frist til eventuelt at gøre indsigelse imod dette.«

8. Efter § 39 indsættes i *kapitel 7*:

»§ 39 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at visse typer af dokumenter på arbejdsskadeområdet kan udstedes uden underskrift eller med maksimalt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at sådanne dokumenter i retlig henseende sidestilles med et dokument med personlig underskrift. Reglerne fastsættes, for så vidt angår Ankestyrelsens behandling af arbejdsskadesager, efter forhandling med velfærdsministeren.«

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte tilsvarende regler, jf. stk. 1, vedrørende Arbejdsskadestyrelsens behandling af sager efter § 81 og § 10 i erstatningsansvarsloven.

9. Efter § 40 indsættes:

»§ 40 a. Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse om tilbagebetaling,

- 1) når tilskadekomne eller efterladte mod bedre vidende har undladt at give oplysninger efter denne lov og den manglende oplysning har medført en anden afgørelse, end Arbejdsskadestyrelsen ville have truffet, hvis oplysningen havde foreligget,
- 2) når tilskadekomne eller efterladte mod bedre vidende har afgivet urigtige oplysninger og den urigtige oplysning har medført en anden afgørelse end Arbejdsskadestyrelsen ville have truffet, hvis den korrekte oplysning havde foreligget, eller
- 3) når tilskadekomne eller efterladte i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov.

Stk. 2. Tilbagebetalingsbeløbet opkræves af forsikringsselskabet m.fl. i sager om ulykker og af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring i sager om erhvervssygdomme.

10. § 41, stk. 1, affattes således:

»Efter anmodning fra tilskadekomne eller de efterladte eller på Arbejdsskadestyrelsens foran-

ledning kan enhver afgørelse om, at en skade ikke er omfattet af loven, genoptages inden for en frist på 5 år fra afgørelsen. Det gælder tillige for sager, som er afvist på grund af for sen anmeldelse.«

11. § 44, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 2-5.

12. I § 44 indsættes efter stk. 6, der bliver stk. 5, som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Arbejdsskadestyrelsen videregiver ved afgørelsen af anerkendelsesspørgsmålet i arbejdsskadesagen oplysning om tilskadekomnes diagnose til arbejdsgiveren.«

13. § 49, stk. 1, affattes således:

»Ved ulykker betales udgifterne af den sikringspligtige arbejdsgivers forsikringsselskab, jf. dog § 10 a. Ved erhvervssygdomme betales udgifterne af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, jf. dog § 10 a. Det samme gælder, når der er tale om frivillig sikring efter § 48, stk. 2. Arbejdsskadestyrelsen underretter Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring om branchetilhørsforhold under hensyn til påvirkningernes art, intensitet og tidsmæssige udstrækning. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring henfører udgifterne til en branche.«

14. § 56 a affattes således:

»§ 56 a. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan få adgang til de oplysninger om branche og antal beskæftigede i indkomstregistret, jf. § 7 i lov om indkomstregister, der er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af bidrag hos sikringspligtige arbejdsgivere.«

15. I § 77, 1. pkt., indsættes efter »efterladte«: », jf. dog § 10 a«.

§ 2

I lov nr. 423 af 10. juni 2003 om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. foretages følgende ændringer:

1. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Enhver, der er sikret efter denne lov, har uanset bestemmelsen i § 1, stk. 1, ret til erstatning for følgerne af terrorhandlinger, jf. straffelovens §§ 114 og 114 a, selvom skaden ikke kan anses for en følge af tjenesten eller de forhold, tjenesten er foregået under.

Stk. 2. Staten har regres mod ansvarlige skadevoldere for udgifter efter stk. 1. I det omfang statens regreskrav mod skadevolderen kan tvangsfuldbyrdes efter retsplejelovens § 478, kan kravet inddrives efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v. og ved indeholdelse i den pågældendes indtægter efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Pålæg om indeholdelse gives af restanceinddrivelsesmyndigheden.«

2. I § 4, 2. pkt., ændres »når der er en særlig grund dertil« til: »når betingelserne for dispensation efter § 36, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring er opfyldt«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Loven anvendes på

- 1) arbejdsulykker, der indtræder på ikrafttrædelsesdagen eller senere, og
- 2) erhvervssygdomme, der anmeldes på ikrafttrædelsesdagen eller senere

Stk. 3. § 1, nr. 1, har virkning for sager, der skal forelægges for Erhvervssygdomsudvalget på ikrafttrædelsesdagen eller senere.

Stk. 4. § 1, nr. 6, har virkning i sager, hvor Arbejdsskadestyrelsen har udbetalt erstatnings- og

godtgørelsesbeløb til tilskadekomne eller efterladte på ikrafttrædelsesdagen eller senere.

Stk. 5. § 1, nr. 8, har virkning for dokumenter, der sendes på ikrafttrædelsesdagen eller senere.

Stk. 6. § 1, nr. 9, har virkning for sager, hvor Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse om tilbagebetaling på ikrafttrædelsesdagen eller senere.

Stk. 7. § 1, nr. 10, har virkning for alle afgørelser om genoptagelse, som træffes på ikrafttrædelsesdagen eller senere.

Stk. 8. § 2, nr. 2, anvendes på

- 1) ulykker, der indtræder på ikrafttrædelsesdagen eller senere, og
- 2) sygdomme, der anmeldes på ikrafttrædelsesdagen eller senere

§ 4

En sikringspligtig forsikringstager kan ikke opsige en forsikring på grund af en forhøjelse af præmien, som alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne, der er en følge af denne lov.

§ 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. § 1 kan ved kongelig anordning sættes i kraft i Grønland med de ændringer, som følger af de særlige grønlandske forhold.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
 - 1.1. Terrordækning efter arbejdsskadesikringsloven
 - 1.2. Andre ændringer af arbejdsskadesikringsloven
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Terrordækningen efter arbejdsskadesikringsloven, lov om erstatning til tilskadedkomne værnepligtige m.fl., offererstatningsloven og private forsikringer
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.1. Grundlæggende principper i arbejdsskadesikringsloven
 - 2.1.1.2.
 - 2.1.1.3. Årsagssammenhæng
 - 2.1.1.4. Sammenfatning af principperne i arbejdsskadesikringsloven
 - 2.1.1.5. Lov om erstatning til tilskadedkomne værnepligtige m.fl.
 - 2.1.1.6. Lov om erstatning til ofre for forbrydelser
 - 2.1.1.7.
 - 2.1.1.8. Private forsikringer
 - 2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Forslaget
 - 2.2. Forelæggelse af sager for Erhvervssygdomsudvalget
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Forslaget
 - 2.3. Tidsfrister for Arbejdsskadestyrelsens forhandlinger med Erhvervssygdomsudvalget om justeringer af fortegnelsen over erhvervssygdomme
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Forslaget
 - 2.4. Forrentning af beløb, som Arbejdsskadestyrelsen udbetaler forskudsvis for forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Forslaget
 - 2.5. Kodificering af praksis vedrørende stiltiende samtykke
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 2.5.3. Forslaget
 - 2.6. Indførelse af adgang til at sende visse standardbreve fra Arbejdsskadestyrelsen uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Overvejelser
 - 2.6.3. Forslaget

- 2.7. Tilbagebetaling af erstatning
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Overvejelser
 - 2.7.3. Forslaget
- 2.8. Ændringer af reglen om genoptagelse af sager om skader, der ikke er anerkendt som arbejdsskader
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Overvejelser
 - 2.8.3. Forslaget
- 2.9. Arbejdsskadestyrelsens adgang til at videregive oplysning om tilskadekomnes diagnose til arbejdsgiveren
 - 2.9.1. Gældende ret
 - 2.9.2. Overvejelser
 - 2.9.3. Forslaget
- 2.10. Henføring af udgifter til en branchegruppe i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring
 - 2.10.1. Gældende ret
 - 2.10.2. Overvejelser
 - 2.10.3. Forslaget
- 2.11. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings adgang til indkomstregisteret
 - 2.11.1. Gældende ret
 - 2.11.2. Overvejelser
 - 2.11.3. Forslaget
- 3. Økonomiske og administrative konsekvenser
 - 3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 3.2. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
 - 3.3. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
- 4. Miljømæssige konsekvenser
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne
- 6. Forholdet til EU-retten
- 7. Høring

1. Indledning

1.1. Terrordækning efter arbejdsskadesikringsloven

Regeringen har i regeringsgrundlaget »Mulighedernes Samfund« fra november 2007 anført at:

Regeringen vil fremsætte lovforslag om en terrorforsikringsordning, der skal sikre borgere og virksomheder i tilfælde af større terrorangreb.

En arbejdsgruppe om terrorforsikring under Økonomi- og Erhvervsministeriet anbefalede i en rapport af 8. februar 2008, at der oprettes en terrorforsikringsordning vedrørende bygninger m.v., som blandt andet indebærer en statslig garanti på op til 15 mia. kr.

Arbejdsgruppens anbefalinger er udmøntet ved lov nr. 469 af 17. juni 2008.

Som en udløber af denne arbejdsgruppe blev der nedsat en arbejdsgruppe i Beskæftigelsesministeriets regi med henblik på at undersøge spørgsmålet om erstatning ved personskader samt pege på løsninger på arbejdsskadecområdet.

Arbejdsgruppen blev nedsat i foråret 2008 og fik følgende opgaver:

- 1) Afklaring af arbejdsskadesikringslovens gældende dækning af personskader forvoldt ved terrorhandlinger på personer på arbejde og af anden dækning på området, herunder private forsikringer.
- 2) Afklaring af, i hvilket omfang personskader forvoldt ved terrorhandlinger på personer på arbejde skal være omfattet af arbejdsskadesikringsloven, og om der eventuelt er behov for alternative sikringsordninger. Arbejdsgruppen tager i sine overvejelser hensyn til andre eksisterende sikringsordninger, herunder private forsikringer.
- 3) Arbejdsgruppen skal foretage beregninger af forsikringsselskabernes forpligtelser og overveje mulighederne for at opfylde disse forpligtelser.
- 4) Arbejdsgruppens anbefalinger bør formuleres så præcist, at de kan danne grundlag for eventuelle lovændringer.

Arbejdsgruppen afsluttede sit arbejde, og regeringen fremsætter i overensstemmelse med arbejdsgruppens enstemmige anbefaling et lovforslag med følgende hovedindhold:

- Alle personer, der rammes af en terrorkade, mens de er på arbejde, får erstatning m.v. efter reglerne i arbejdsskadesikringsloven, selvom lovens krav om årsagsforbindelse ikke er opfyldt
- Staten finansierer og udbetaler erstatning m.v. til tilskadekomne og efterladte
- Arbejdsskadestyrelsen kan kræve udgifterne til erstatning m.v. betalt af et forsikringsselskab, når skaden har ramt personer, hvis arbejde går ud på at forebygge, forhindre eller afværge terrorhandlinger, eller på at yde hjælp, assistance eller anden indsats før, under eller efter en terrorhandling. Tilsvarende gælder ved bandlinger, der rammer personer, herunder frivilligt sikrede selvstændige m.v., der er udsendt af den danske stat eller af en dansk virksomhed til arbejde i et land, hvor der er en særlig risiko for terror, samt når handlingen rammer ansatte ombord på et dansk skib, der sejler i et område, hvor der er en særlig risiko for terror.

1.2. Andre ændringer af arbejdsskadesikringsloven

Regeringen ønsker en fortsat udvikling på arbejdsskadeområdet og fremsætter derfor en række forslag til ændring af arbejdsskadesikringsloven, der understøtter forenkling og optimering af sagsbehandlingen i Arbejdsskadestyrelsen m.v.:

- Justering af betingelsen for, at en erhvervs sygdom kan forelægges for Erhvervs sygdomsudvalget, jf. afsnit 2.2
- Tidsfrister for Arbejdsskadestyrelsens forhandlinger med Erhvervs sygdomsudvalget om justeringer af fortegnelsen over erhvervs sygdomme, jf. afsnit 2.3
- Forrentning af beløb, som Arbejdsskadestyrelsen udbetaler forskudsvis på vegne af forsikringsselskaberne eller Arbejds markedets Erhvervs sygdomssikring, jf. afsnit 2.4
- Indførelse af hjemmel til at behandle arbejdsskader ved brug af stiltiende samtykke, jf. afsnit 2.5
- Indførelse af hjemmel til at sende visse standardbreve uden underskrift, jf. afsnit 2.6
- Tilbagebetaling af erstatning, jf. afsnit 2.7
- Justering af reglen om genoptagelse af sager, der ikke er anerkendt som arbejdsskader, jf. afsnit 2.8
- Præcisering af Arbejdsskadestyrelsens adgang til at videregive oplysning om tilskadekomnes diagnose til arbejdsgiveren i konkrete skadesager, jf. afsnit 2.9

- Ophævelse af Arbejdsskadestyrelsens pligt til at træffe delafgørelse om branche i erhvervs sygdoms sager, jf. afsnit 2.10

- Justering af Arbejds markedets Erhvervs sygdomssikrings adgang til indkomstregistret, jf. afsnit 2.11

2. Lovforslagets indhold

2.1. Terrordækningen efter arbejdsskadesikringsloven, lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., offererstatningsloven og private forsikringer

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Grundlæggende principper i arbejdsskadesikringsloven

Der er ikke regler i lov om arbejdsskadesikring, der er direkte anvendelige på terrorkader. Det betyder, at lovens almindelige principper om arbejdsgiverens ansvar for skader forvoldt af arbejdet skal anvendes. Disse principper tager ikke højde for terrorhandlinger, og der er usikkerhed om, hvad der vil blive udfaldet af konkrete sager.

Arbejdsskadesikringsloven sikrer at personer, der kommer til skade som følge af arbejdet eller arbejdsforholdene får erstatning.

Et af lovens hovedprincipper er, at den skadevoldende påvirkning skal udspringe af arbejdet eller arbejdsforholdene.

Påvirkninger, der rammer enhver, som tilfældigt opholder sig på stedet, uanset om pågældende er i arbejde, giver ikke ret til erstatning.

2.1.1.2. Objektivt ansvar

Arbejdsgiveren har efter arbejdsskadesikringsloven et objektivt ansvar for arbejdsskader. Det vil sige, at tilskadekomne eller efterladte har ret til erstatning, uanset om arbejdsgiveren eller andre kan pålægges et ansvar for skaden.

2.1.1.3. Årsagssammenhæng

Der skal i hvert enkelt tilfælde kunne fastslås en årsagssammenhæng mellem skaden og den tilskadekomnes arbejde. Det er arbejdets art og arbejdsforholdene, der er i fokus som skadesårsag. Det er omvendt tilstrækkeligt, at arbejdet har ført den tilskadekomne til det sted, hvor den skadevoldende påvirkning sker, når der var en påregnelig risiko for skaden på dette sted.

Ved skader opstået under arbejdsmæssigt ophold i udlandet anerkendes skadesårsager, som under arbejde her i landet ikke ville blive betragtet som arbejdsmæssige. Det gælder for skader som følge af borgerli-

ge uroligheder og for smitte med sygdomme under behandling på sygehus for ikke-arbejds-mæssige lidelser.

2.1.1.4. Sammenfatning af principperne i arbejdsskadesikringsloven

De ovenfor beskrevne principper for anerkendelse af arbejdsskader på skader forvoldt ved terror medfører, at sådanne skader kun undtagelsesvis vil kunne anerkendes efter arbejdsskadesikringsloven. Det betyder, at personer, der kommer til skade som følge af terror, mens de er på arbejde – men uden at arbejdet kan siges at være årsag til skaden – ikke vil kunne få erstatning fra arbejdsskadesikringen. Disse tilskadedkomne må derfor henvises til at søge erstatning efter lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser.

2.1.1.5. Lov om erstatning til tilskadedkomne værnepligtige m.fl.

Efter lov om erstatning til tilskadedkomne værnepligtige m.fl. (lov nr. 423 af 10. juni 2003) er enhver, der rammes af en ulykke eller en sygdom, der med rimelig sandsynlighed kan henføres til udførelsen af de pligter, der er forbundet med tjenesten eller til de forhold, hvorunder tjenesten foregår, berettiget til erstatning fra staten for følgerne heraf.

Kravet til beviset for en årsagssammenhæng (rimelig sandsynlighed) er lempeligere end i arbejdsskadesikringsloven. Dog skal tilskadedkomsten eller sygdommen være forårsaget af tjenesten eller de forhold, som tjenesten foregår under.

Omfattet af loven er værnepligtige, frivillige i hjemneværnet og beredskabet, kontraktansatte i det regionale beredskab samt borgere, der bliver pålagt beredskabspligt.

2.1.1.6. Lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser

Reglerne om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (offererstatningsloven) findes i lovbekendtgørelse nr. 688 af 28. juni 2004.

Efter loven yder staten erstatning og godtgørelse for personskade, der forvoldes ved overtrædelse af straffeloven. Loven giver endvidere dækning for personskade, som opstår i forbindelse med hjælp til politiet under anholdelse, eller i forbindelse med lovlig privat anholdelse, eller i forbindelse med forhindring af strafbare handlinger. Der er tillige mulighed for at få visse afgrænsede former for tingsskade dækket. Staten indtræder, i det omfang der ydes erstatning, i skadelidtes krav mod skadevolderen.

Erstatningsudmålingen følger de almindelige regler i erstatningsansvarsloven. Det betyder, at skadelidte

og efterladte kan få dækket de samme tabsposter, som efter arbejdsskadesikringsloven.

Herudover har skadelidte og efterladte ret til at få dækket tab i form af

- tabt arbejdsfortjeneste
- svie og smerte
- tort
- krænkelse
- andet tab

Afgørelse om tilkendelse af erstatning træffes af Erstatningsnævnet.

2.1.1.7. Forholdet mellem offererstatningsloven og arbejdsskadesikringsloven

Lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser omfatter som udgangspunkt også personer, som udsættes for personskade ved straffelovsovertrædelser i forbindelse med deres arbejde, herunder politi, redningsfolk m.v.

Der tilkendes ikke erstatning i det omfang, erstatning ydes efter arbejdsskadesikringsloven. Tilskadedkomnes eller de efterladedes krav mod den erstatningsansvarlige nedsættes i det omfang, der er betalt eller er pligt til at betale ydelser til de pågældende efter arbejdsskadesikringsloven.

Forholdet mellem arbejdsskadesikringen og offererstatningsordningen kan illustreres således:

- 1) Skaden kan ikke anerkendes efter arbejdsskadesikringsloven, men kan anerkendes efter offererstatningsloven. Erstatningsnævnet behandler erstatningssagen, og erstatning vil blive udmålt efter erstatningsansvarslovens regler.
- 2) Skaden kan anerkendes efter arbejdsskadesikringsloven, og der er ikke grundlag for at rejse krav om supplerende erstatning/godtgørelse efter offererstatningsloven. Disse sager vil ikke blive behandlet af Erstatningsnævnet. Tilskadedkomne kan alene kræve erstatning i henhold til arbejdsskadesikringsloven.
- 3) Skaden kan anerkendes efter arbejdsskadesikringsloven, men der rejses krav om erstatning/godtgørelse, som ikke dækkes efter arbejdsskadesikringsloven. Erstatning vil først blive tilkendt efter arbejdsskadesikringsloven. Erstatningsnævnet vil herefter tage stilling til, om den skadelidte har krav på yderligere erstatning eller godtgørelse, som ikke er dækket af arbejdsskadesikringen.

2.1.1.8. Private forsikringer

Ulykkesforsikringer er sædvanligvis summaforsikringer. Det vil sige, at den sum, der udbetales ved skade, er bestemt af forsikringsaftalen set i forhold til graden af invaliditet/varigt mén.

Udbetaling af forsikringssummen fra en heltidsulykkesforsikring påvirker som hovedregel ikke retten til erstatning efter arbejdsskadesikringsloven eller erstatningsansvarsloven. En fritidsulykkesforsikring dækker kun skader opstået i fritiden og kan kun tegnes af personer i fuldtidsarbejde.

Terror er typisk ikke undtaget fra dækning i private ulykkesforsikringspolicer.

2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Beskæftigelsesministeriet finder, at der er behov for at skabe klarhed om retstilstanden og om arbejdstagerne, arbejdsgivernes og forsikringsselskabernes retsstilling i forhold til terrorangreb, der rammer arbejdspladser i Danmark m.v. Det er til det formål nødvendigt at ændre lov om arbejdsskadesikring, således at det klart fremgår af loven, hvem der er berettiget til erstatning fra arbejdsskadesikringen for skader forvoldt ved terror, og hvordan udgifterne hertil skal finansieres.

Der er overvejet forskellige modeller for en fremtidig ordning vedrørende dækning af terror efter arbejdsskadesikringsloven. Der er lagt vægt på, at en fremtidig model skal være afbalanceret i forhold til offererstatningsordningen på en sådan måde, at der samlet set er størst mulig sikkerhed for kompensation til ofre for terror.

Arbejdsskadesikringen, det vil sige forsikringsselskaberne m.v., og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, skal alene bære udgifterne til erstatning i det omfang, det er arbejdet, som har medført en kendt og påregnelig risiko for skader som følge af terror. Dette er nødvendigt for at fastholde arbejdsskadesikringens identitet som en arbejdspladsrelateret sikringsordning. Arbejdsskadesikringen bygger på arbejdsgivernes objektive ansvar for skader, der skyldes arbejdet eller arbejdsforholdene, og på arbejdsgiverens pligt til at sikre medarbejderne mod skader.

Arbejdsgiverens ansvar og forsikringsselskabets hæftelse må derfor afgrænses med udgangspunkt i den enkelte virksomheds forhold, herunder de forhold, som udsendte arbejdstagere skal arbejde under.

Der skal sikres en rimelig byrdefordeling mellem den af arbejdsgiverne finansierede arbejdsskadesikring og den skattefinansierede offererstatningsordning.

De nugældende regler medfører, at arbejdsskadesikringen er den primære kilde til kompensation for de tilfælde, der anerkendes som omfattet af arbejdsskadesikringsloven.

Der skal være mulighed for differenceerstatning fra offererstatningsordningen for krav, der ikke dækkes af arbejdsskadesikringsloven.

I det omfang, en skade ikke kan anerkendes efter arbejdsskadesikringsloven, skal der være mulighed for erstatning fra offererstatningsordningen, for så vidt betingelserne efter denne ordning er opfyldt.

Det kan blive nødvendigt i en given situation at tilvejebringe ekstra ressourcer, som kan tage højde for et større antal ansøgninger om erstatning som følge af en terrorhandling.

Reglen om dækning af skader efter arbejdsskadesikringsloven som følge af terrorhandlinger bør udformes sådan, at Arbejdsskadestyrelsen kan træffe afgørelser på grundlag af arbejdsskadesikringsloven alene og uden at gøre afgørelserne betinget af, hvad der måtte være resultatet af anvendelsen af andre regler eller af den endelige dom i en straffesag.

På denne baggrund finder Beskæftigelsesministeriet, at der bør indføres en administrations- og fordelingsmodel, hvor erstatninger til personer, der rammes af terror, mens de er på arbejde, tilkendes efter lov om arbejdsskadesikring og med Arbejdsskadestyrelsen som sagsbehandlende myndighed. Arbejdsskadestyrelsen betaler erstatningerne på statens vegne, men kan kræve udgifterne betalt af arbejdsgiverens forsikringsselskab m.v. i særlige tilfælde.

2.1.3. Forslaget

Der foreslås en særlig erstatningsordning, der bygger på lov om arbejdsskadesikring, og som omfatter alle, der rammes af terror, mens de er på arbejde, også selvom der ikke er årsagssammenhæng mellem arbejdet og terrorhandlingen.

Det foreslås, at erstatningsudgifterne som udgangspunkt afholdes af staten, men at Arbejdsskadestyrelsen for særlige persongrupper kan kræve udgifterne betalt af forsikringsselskaber ved ulykker og af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring ved erhvervssygdomme. I det omfang, der er grundlag for at kræve udgifterne til erstatning betalt, kan der tillige kræves betaling for behandlingen af sagerne i Arbejdsskadestyrelsen og Ankestyrelsen.

De særlige persongrupper er redningsfolk, sikkerhedsvagter, politibetjente og andre personer, der sendes til stedet for at yde hjælp og assistance (for eksempel læger og sygeplejersker) eller genoprette orden og sikkerhed, samt journalister og fotografer, der sendes til stedet for at mediedække hændelsen før, under eller efter en terrorhandling. Det samme gælder for personer, der er udsendt til lande, hvor der er en særlig risiko for terror, samt forsvarets og politiets personel og

andre, der deltager i fredsskabende eller fredsbevarende aktioner.

Reglen om regres og inddrivelse af regreskrav svarer til reglen i offererstatningslovens § 17, stk. 2. Reglen indebærer, at Arbejdsskadestyrelsen på statens vegne kan gøre et regreskrav gældende overfor personer, der er ansvarlige for en terrorhandling, for så vidt angår de udgifter til erstatning og sagsbehandling, som ikke kan kræves betalt fra en arbejdsgivers forsikringsselskab m.v. i medfør af stk. 3 og 4.

Tvangsfuldbyrdelsen foretages efter de fælles regler for tvangsfuldbyrdelse af det offentliges fordringer.

Det er en forudsætning for tvangsinddrivelsen, at der skal foreligge et tvangsfuldbyrdelsesgrundlag, jf. retsplejelovens § 478. Erstatningskravet skal således f.eks. være fastslået ved dom eller betalingspåkrav med påtegning efter retsplejelovens § 477 c, stk. 2, eller der skal foreligge et frivilligt forlig.

Forslaget indebærer, at:

- Udgifter til erstatning til personer, der efter gældende regler er sikret efter arbejdsskadesikringsloven på grund af karakteren af deres arbejde, kan kræves betalt af arbejdsgiverens forsikringsselskab m.fl.
- Udgifter til erstatning til personer, der var i arbejde, som ikke efter gældende regler ville blive pålagt forsikringsselskabet, betales af Arbejdsskadestyrelsen på statens vegne efter arbejdsskadesikringsloven
- Selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller er ligeledes sikret efter arbejdsskadesikringsloven, hvis de har tegnet forsikring m.v. efter loven. Er der ikke tegnet frivillig forsikring efter loven, vil selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller være sikret efter offererstatningsloven.
- Forslaget indebærer således, at alle er sikret ved en terrorhandling.
- Personer, der rammes af terror uden for arbejde har mulighed for at søge erstatning efter lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser
- Der kan fortsat kræves differenceerstatning (forskellen mellem ydelser efter lov om arbejdsskadesikring og erstatningsansvarsloven) fra offererstatningsordningen
- Staten kan kræve regres mod den eller de ansvarlige skadevoldere for de udgifter, der ikke kan kræves betalt af et forsikringsselskab m.v.

Regeringens forslag udmøntes i forslaget § 1, nr. 1, 4, 5, 13 og 15, samt i § 2, nr. 1.

2.2. Forelæggelse af sager for Erhvervs sygdomsudvalget

2.2.1. Gældende ret

Sager om sygdomme, der ikke er optaget på fortegnelsen over erhvervs sygdomme, kan kun anerkendes som arbejdsskader efter forelæggelse for Erhvervs sygdomsudvalget, jf. § 9.

Arbejdsskadestyrelsen skal efter § 7, stk. 3, forelægge disse sager for Erhvervs sygdomsudvalget, medmindre Arbejdsskadestyrelsen skønner, at forelæggelsen vil være udsigtsløs.

Hvis der er tale om en sygdom, der er på fortegnelsen over erhvervs sygdomme, har Erhvervs sygdomsudvalget som udgangspunkt taget stilling til, hvilke belastninger den pågældende sygdom kan være forårsaget af, og hvilke krav til belastningerne, der skal være opfyldt, for at sygdommen kan anerkendes. Det sker, når Erhvervs sygdomsudvalget jævnlige forhandler med Arbejdsskadestyrelsen om optagelse af nye sygdomme på fortegnelsen.

Kravene til anerkendelse af en erhvervs sygdom, som enten ikke er optaget på fortegnelsen over erhvervs sygdomme, eller som ikke er opstået efter udsættelse for de belastninger, som fremgår af fortegnelsen, er skærpede i forhold til anerkendelse efter fortegnelsen.

Er der tale om en anden belastning end den, der er beskrevet i fortegnelsen, skal Arbejdsskadestyrelsen overveje, om belastningen er relevant og kan medføre den anmeldte sygdom. Denne vurdering foretages af Arbejdsskadestyrelsens medarbejdere i samarbejde med styrelsens lægekonsulenter. Erhvervs sygdomsudvalget har ligeledes indflydelse på, hvilke sager der forelægges for udvalget, der kontinuerligt tager stilling til iværksættelse af nye undersøgelser om sammenhænge mellem påvirkninger på arbejdsmarkedet og bestemte sygdommes opståen.

Hvis udvalget ikke tidligere har taget stilling til den pågældende sygdom og det findes overvejende sandsynligt, at sygdommen er forårsaget af arbejdets særlige art, forelægges sagen altid for udvalget.

Endelig forelægger Arbejdsskadestyrelsen også sager for Erhvervs sygdomsudvalget, som ikke forventes anerkendt, for at få klarlagt praksis på området.

Forelæggelse af denne type sager vil ofte også medføre drøftelse af, hvorvidt der skal iværksættes et udredningsarbejde med henblik på at fremkomme med dokumentation for årsagssammenhæng mellem sygdommen og påvirkninger på arbejdsmarkedet.

2.2.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser*

Ordet »udsigtsløst« er et negativt ladet udtryk, der ønskes ændret til en positiv formulering, der reelt beskriver Arbejdsskadestyrelsens praksis for at forelægge sager til vurdering i Erhvervs sygdomsudvalget.

2.2.3. *Forslaget*

Det foreslås at tydeliggøre den nuværende adgang til at forelægge sager for Erhvervs sygdomsudvalget, når Arbejdsskadestyrelsen skønner, at der er mulighed for anerkendelse.

Sager, der vurderes til anerkendelse, forelægges altid for udvalget.

Sager, der vurderes til at ligge tæt på anerkendelse, forelægges også for udvalget.

Herudover forelægges sager for eksempel, når udvalget ikke tidligere har taget stilling til den pågældende problemstilling, når der er tvivl om, hvorvidt de beskrevne belastninger er tilstrækkelige til at opfylde kravene i § 7, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, eller når sagen ligger inden for fokusområder, som er aftalt med udvalget.

Regeringens forslag udmøntes i forslagens § 1, nr. 2.

2.3. *Tidsfrister for Arbejdsskadestyrelsens forhandlinger med Erhvervs sygdomsudvalget om justeringer af fortegnelsen over erhvervs sygdomme*

2.3.1. *Gældende ret*

Efter arbejdsskadesikringsloven skal Arbejdsskadestyrelsen »mindst hvert andet år« forhandle med Erhvervs sygdomsudvalget om justeringer af fortegnelsen over erhvervs sygdomme.

Med den seneste arbejdsskadereform blev der indført et nyt erhvervs sygdomsbegreb, der er baseret på »medicinsk dokumentation.« Det nye erhvervs sygdomsbegreb forudsatte en løbende udvikling i lyset af den nyeste medicinske dokumentation.

I bilag 3 til den politiske aftale, der var grundlaget for arbejdsskadereformen, findes en beskrivelse af de eksisterende muligheder for at fremskaffe viden og ny forskning, der kan belyse, om sygdomme kan optages på fortegnelsen over erhvervs sygdomme. Det fremgår heraf, at der er flere kilder til ny viden og ny forskning.

Fortegnelsen over erhvervs sygdomme er på grundlag af ny forskning og viden blevet justeret adskillige gange, siden arbejdsskadereformen trådte i kraft. Det skyldes, at Erhvervs sygdomsudvalget løbende drøfter, hvorvidt ny forskning og viden kan udmøntes i justeringer af fortegnelsen over erhvervs sygdomme. Fortegnelsen over erhvervs sygdomme offentliggøres i

en bekendtgørelse. Til bekendtgørelsen knytter der sig en vejledning om fortegnelsens enkelte punkter.

2.3.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser*

Det er Beskæftigelsesministeriets opfattelse, at den nuværende formulering af bestemmelsen om Arbejdsskadestyrelsens forhandlinger med Erhvervs sygdomsudvalget om justeringer af fortegnelsen over erhvervs sygdomme er uhensigtsmæssig.

2.3.3. *Forslaget*

Det foreslås at lade ordene »mindst hvert andet år« udgå af bestemmelsen. I stedet indsættes »løbende«. Det forudsættes, at Arbejdsskadestyrelsen og Erhvervs sygdomsudvalget som hidtil forhandler løbende om ændringer af fortegnelsen, således at den nuværende dynamiske proces fortsætter.

Regeringens forslag udmøntes i forslagens § 1, nr. 3.

2.4. *Forrentning af beløb, som Arbejdsskadestyrelsen udbetaler forskudsvis for forsikringsselskaberne og Arbejds markedets Erhvervs sygdomssikring*

2.4.1. *Gældende ret*

Efter § 26 i arbejdsskadesikringsloven kan Arbejdsskadestyrelsen i særlige situationer udbetale erstatning m.v. til tilskadekomne samt efterladte og efterfølgende opkræve de udbetalte beløb hos forsikringsselskaberne eller Arbejds markedets Erhvervs sygdomssikring. Arbejdsskadestyrelsen kan kun udbetale erstatning m.v. til tilskadekomne og efterladte, når det er utvivlsomt, at tilskadekomne eller efterladte har ret til erstatning m.v. Det er for eksempel situationen, når der ikke er tvivl om, at tilskadekomne har været udsat for en arbejdsskade, og om skadens følger, mens det for eksempel er uklart, hvilket forsikringsselskab der skal betale erstatningen. Anvendelsesområdet for bestemmelsen er således ganske snævert og anvendes i ganske få sager.

2.4.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser*

Afklaring af, hvilket forsikringsselskab der i den enkelte sag er forpligtet til at betale erstatning m.v., kan trække ud. I andre situationer, hvor Arbejdsskadestyrelsen betaler erstatning m.v. til tilskadekomne og efterladte og efterfølgende opkræver de udlagte beløb hos forsikringsselskaberne, opkræves beløbet med tillæg af renter efter lovens § 60.

Beskæftigelsesministeriet har fundet, at de beløb, som Arbejdsskadestyrelsen har udbetalt efter § 26, stk. 2, bør forrentes efter samme principper som forrentningen af andre beløb, som Arbejdsskadestyrelsen har udbetalt på vegne af forsikringsselskaberne.

2.4.3. Forslaget

Det foreslås, at de beløb, som Arbejdsskadestyrelsen udbetaler på vegne af et forsikringsselskab efter bestemmelsen i § 26, stk. 2, forrentes efter princippet i lovens § 60.

Regeringens forslag udmøntes i forslagets § 1, nr. 6.

2.5. Kodificering af praksis vedrørende stiltiende samtykke

2.5.1. Gældende ret

Arbejdsskadesager betragtes som ansøgningssager efter forvaltningslovens § 29. Det indebærer, at der ikke må indhentes oplysninger om tilskadekomnes rent private forhold, medmindre tilskadekomne giver sit samtykke til, at oplysningerne indhentes, eller andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, eller særlige hensyn til tilskadekomne eller tredjemand klart overstiger tilskadekomnes interesse i, at oplysningen ikke indhentes.

I praksis behandler Arbejdsskadestyrelsen sagerne ved anvendelse af stiltiende samtykke. Det indebærer, at Arbejdsskadestyrelsen orienterer tilskadekomne om, hvilke oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente til brug for sagens behandling, og giver tilskadekomne en frist til at gøre indsigelser mod, at styrelsen indhenter oplysningerne. En indsigelse respekteres altid og indebærer, at Arbejdsskadestyrelsen behandler sagen på grundlag af de modtagne oplysninger samt de oplysninger, det i øvrigt er muligt at indhente, for eksempel fra tilskadekomne selv.

2.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Anvendelse af stiltiende samtykke er anvendt ved administrationen af andre love. Beskæftigelsesministeriet finder det hensigtsmæssigt at lovfæste anvendelsen af det stiltiende samtykke, som det er sket i anden lovgivning.

2.5.3. Forslaget

Med forslaget lovfæstes den hidtidige praksis, hvorefter Arbejdsskadestyrelsen i den skriftlige bekræftelse af, at der er modtaget en anmeldelse af en arbejdsskade, meddeler, at man vil indhente nærmere beskrevne typer oplysninger efter arbejdsskadesikringslovens § 37, til brug for sagsbehandlingen, medmindre tilskadekomne eller efterladte har indvendinger imod det. Hvis der gøres indsigelse i en ansøgningssag, respekteres dette. Tilskadekomne gøres opmærksom på, at sagen må afgøres på det foreliggende grundlag (den processuelle skadevirkning). Sagens parter høres over de oplysninger, der er indhentet, efter forvaltningslovens regler

Den foreslåede regel svarer til § 11 a, stk. 4, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Regeringens forslag udmøntes i forslagets § 1, nr. 7.

2.6. Indførelse af adgang til at sende visse standardbreve fra Arbejdsskadestyrelsen uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift

2.6.1. Gældende ret

Folketingets Ombudsmand har i en udtalelse af 12. marts 2008 blandt andet givet udtryk for, at der efter hans opfattelse gælder et krav om, at statslige forvaltningsmyndigheders udgående breve skal være forsynet med en personlig underskrift. Ombudsmanden har i den forbindelse blandt andet henvist til, at en række hensyn taler herfor.

Kravet om personlig underskrift gælder efter ombudsmandens opfattelse med lovkraft, hvilket indebærer, at det kræver hjemmel at fravige det. I den gældende lovgivning er dette blandt andet sket inden for skatteområdet, jf. herved skatteforvaltningsloven § 35, stk. 2, hvorefter skatteministeren på sit sagsområde kan fastsætte regler om udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et dokument med personlig underskrift.

2.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Arbejdsskadestyrelsen sender dagligt ca. 5.000 breve, herunder en række standardbreve, der ikke har karakter af afgørelser efter arbejdsskadesikringsloven. Det har hidtil været praksis at udsende en række af disse breve uden personlig underskrift. Det drejer sig blandt andet om almindelige rykkerbreve, kvitteringsbreve samt en række spørgebreve, der sendes til tilskadekomne, efterladte, hospitaler, læger, speciallæger, kommuner og andre, der kan bidrage med oplysninger til brug for sagens behandling. Afgørelser om tilskadekomnes og efterladedes ret til erstatning m.v. efter loven er altid forsynet med en underskrift.

Som nævnt har Folketingets Ombudsmand givet udtryk for, at der – medmindre der i lovgivningen er gjort fravigelse herfra – gælder et krav om, at statslige forvaltningsmyndigheders udgående breve skal være forsynet med en personlig underskrift, jf. ovenfor under pkt. 2.6.1.

Beskæftigelsesministeriet finder, at den udvikling, der foregår på det digitale område, indebærer store muligheder for at effektivisere den offentlige forvaltning. Det indebærer, at barrierer for den digitale udvikling bør fjernes i det omfang, det kan ske uden retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

Beskæftigelsesministeriet finder det ikke betænkeligt, at visse standardbreve kan sendes maskinelt uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift. Det er således i lyset af den teknologiske udvikling uhensigtsmæssigt at skulle påføre hvert af disse breve en personlig underskrift.

2.6.3. Forslaget

Der stilles forslag om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at visse typer af dokumenter på arbejdsskadeområdet (det vil sige sager, der behandles efter lov om arbejdsskadesikring) kan udstedes uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at sådanne dokumenter i retlig henseende sidestilles med et dokument med personlig underskrift. Reglerne fastsættes, for så vidt angår Ankestyrelsens behandling af arbejdsskadesager, efter forhandling med velfærdsministeren.

Det foreslås endvidere, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte tilsvarende regler vedrørende Arbejdsskadestyrelsens behandling af sager efter § 81 og § 10 i erstatningsansvarsloven. Efter § 81 kan Arbejdsskadestyrelsen efter anmodning afgive udtalelser om spørgsmål vedrørende personskade, der ikke er omfattet af arbejdsskadesikringsloven. Efter § 10 i erstatningsansvarsloven kan såvel skadelidte som skadevolder indhente en udtalelse om spørgsmålet om fastsættelsen af mængden af erhvervsevnetabsprocenten fra Arbejdsskadestyrelsen.

Den foreslåede bemyndigelse til beskæftigelsesministeren vil alene kunne anvendes i relation til kvitteringsbreve, spørgebrev, rykkerbreve samt andre typer af dokumenter, herunder vedrørende sagsoplysningen, der kan sidestilles hermed.

Bemyndigelsen vil ikke kunne anvendes til at sende afgørelser om erstatning m.v. efter loven eller vejledende udtalelser efter lovens § 81 eller § 10 i erstatningsansvarsloven uden underskrift. Disse breve vil således altid være forsynet med en underskrift. Bemyndigelsen vil herunder blandt andet ikke kunne anvendes til for eksempel at besvare henvendelser fra tilskadekomne, efterladte eller andre, der har rejst spørgsmål til sagen i Arbejdsskadestyrelsen eller i Ankestyrelsen.

Forslaget udmøntes i lovforslagets § 1, nr. 8.

2.7. Tilbagebetaling af erstatning

2.7.1. Gældende ret

Arbejdsskadesikringsloven indeholder i dag ikke regler om tilbagebetaling af erstatning m.v.

I forbindelse med behandlingen af konkrete skadesager kan Arbejdsskadestyrelsen træffe en række afgørelser om tilskadekomnes eller efterladtes rettigheder og pligter efter loven. Herunder kan Arbejdsskadestyrelsen træffe afgørelse om tilbagebetaling af erstatning.

Afgørelser om tilbagebetaling er truffet med hjemmel i dansk rets almindelige regler om tilbagebetaling af fejlagtigt udbetalte ydelser (*condictio indebiti*).

Efter disse regler kan et fejlagtigt udbetalt beløb kun kræves betalt tilbage, når:

- Modtageren af beløbet indså eller burde indse, at der forelå en fejl. Hvis modtageren har været i god tro vil tilbagebetaling normalt ikke kunne ske.
- Ydelsen må ikke være bestemt til almindelige levomkostninger så som pension, understøttelse og underholdsbidrag.

Praksis er beskrevet i Ankestyrelsens principafgørelse SM U 13-97 som kan findes på Ankestyrelsens hjemmeside.

2.7.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Ankestyrelsen har i brev af 14. april 2003 (høringsvar til lovforslaget til arbejdsskader reformen) anført, at det bør overvejes, om der er behov for at lovfæste reglerne om tilbagebetaling.

Ankestyrelsen anførte, at tilbagesøgning hviler på reglerne om dansk rets almindelige regler om *condictio indebiti*. Der er således ingen regler i arbejdsskadesikringsloven om tilbagebetaling. I disse er der udtrykkeligt angivet, under hvilke forhold og betingelser tilbagesøgningskrav kan rejses, herunder hvor længe kravet kan rejses, regler om tilbagebetalingsordninger samt inddrivelsesmetoder.

Ankestyrelsens bemærkning om, at der i andre love findes regler om tilbagebetaling, taler for, at der bør indføres regler om tilbagebetaling i arbejdsskadesikringsloven.

Arbejdsskadeområdet er blandt andet karakteriseret ved, at der er 2 parter i en sag. Det betyder, at der er en anden part at tage hensyn til.

Det er Beskæftigelsesministeriets opfattelse, at der også på arbejdsskadeområdet bør fastsættes regler om tilbagebetaling af erstatning, der er modtaget med urette. Beskæftigelsesministeriet finder således, at hensynet til korrekte afgørelser, herunder at modtageren modtager det beløb, som pågældende efter loven er berettiget til, bør vægtes højt.

2.7.3. Forslaget

Det foreslås at lovfæste den nuværende praksis med hensyn til tilbagebetaling af erstatning m.v. Herved opnås, at det bliver klart for modtagerne af erstatning

m.v., at de kan blive mødt med et tilbagebetalingskrav, hvis de mod bedre vidende undlader at give de nødvendige oplysninger efter loven, eller hvis de afgiver urigtige oplysninger. Som hidtil er det en forudsætning for tilbagebetaling, at modtageren er i ond tro (mod bedre vidende).

Det bemærkes, at der er få sager om tilbagebetaling.

Regeringens forslag udmøntes i forslaget § 1, nr. 9.

2.8. Ændring af reglen om genoptagelse af sager om skader, der ikke er anerkendt som arbejdsskader

2.8.1. Gældende ret

Når Arbejdsskadestyrelsen har truffet afgørelse om, at en anmeldt skade ikke er en arbejdsskade, kan sagen genoptages inden for en frist på 5 år fra afgørelsen. Det følger af § 41, stk. 1.

5-årsfristen for genoptagelse af tidligere afviste sager er ufravigelig. Der kan ikke dispenseres fra fristen. Adgangen til at genoptage sager efter § 41 er enkel, idet der ikke er opstillet betingelser for at genoptage sagen.

Tilskadekomne har endvidere mulighed for at få genoptaget en sag, hvis afgørelsen er behæftet med en væsentlig mangel eller der er nye oplysninger om forholdene på det oprindelige afgørelsestidspunkt (forvaltningsretlig genoptagelse). Adgangen til forvaltningsretlig genoptagelse af en sag, der ikke er anerkendt, består ved siden af adgangen til at genoptage sagen efter § 41. Adgangen til at genoptage en sag på dette grundlag består, indtil kravet er forældet. Det vil sige i op til 30 år efter skaden. Genoptagelse af en sag på forvaltningsretligt grundlag forudsætter, at det kan påvises, at den oprindelige afgørelse har været behæftet med en mangel, og at mangelen har haft betydning for den afgørelse, der er truffet. I praksis indebærer dette, at det er vanskeligt for tilskadekomne at få genoptaget sager på dette grundlag.

Folketingets Ombudsmand har udtalt, at § 41, stk. 1, alene kan anvendes på afgørelser, hvor der er truffet afgørelse om skadebegreberne (ulykke eller sygdom). En sag kan derimod ikke genoptages efter § 41, stk. 1, når afgørelsen ikke vedrører skadebegreberne. Det er for eksempel situationen, når afgørelsen om, at skaden ikke er anerkendt, er begrundet med, at sagen er anmeldt for sent. Arbejdsskadestyrelsen har orienteret herom i Arbejdsskadestyrelsens Praksis nr. 2007-01, og Ankestyrelsen har udsendt principafgørelse nr. U-7-07.

Ombudsmandens fortolkning indebærer, at sådanne sager kun kan genoptages efter almindelige forvaltningsretlige principper.

2.8.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Folketingets Ombudsmands udtalelse indebærer, at der gælder forskellige regler for genoptagelse af sager om skader, der ikke er anerkendt som arbejdsskader, afhængigt af, på hvilket grundlag og efter hvilke regler i loven afgørelsen om den anmeldte skade er truffet. Således er kravene til genoptagelse af sager, der er anmeldt for sent, større, da disse skal vurderes efter de almindelige forvaltningsretlige regler om genoptagelse og ikke kan genoptages efter de enklere regler om genoptagelse inden for 5 år efter lovens § 41, stk. 1.

Beskæftigelsesministeriet finder, at der bør gælde samme regler og samme frister for genoptagelse af sager, der ikke er anerkendt, uanset på hvilket grundlag og efter hvilke regler i arbejdsskadesikringsloven afgørelsen er truffet.

2.8.3. Forslaget

Det foreslås, at § 41, stk. 1, affattes på en sådan måde, at det tydeligt fremgår, at reglen indebærer, at alle afgørelser om anmeldte skader, der ikke er anerkendt som arbejdsskader, kan genoptages efter denne bestemmelse.

Adgangen til forvaltningsretlig genoptagelse af skadesager, når den oprindelige afgørelse har været behæftet med en mangel, opretholdes fortsat ved siden af den foreslåede regel. Der er tale om ganske få sager.

Regeringens forslag udmøntes i forslaget § 1, nr. 10.

2.9. Arbejdsskadestyrelsens adgang til at videregive oplysning om tilskadekomnes diagnose til arbejdsgiveren

2.9.1. Gældende ret

Den forsikrede arbejdsgiver er ikke part i konkrete skadesager efter arbejdsskadesikringsloven, men har efter § 44, stk. 1, nr. 4, ret til at anke afgørelsen af anerkendelsesspørgsmålet i skadesagen.

For at der kan være et reelt indhold i denne ankeret, er det en forudsætning, at arbejdsgiveren har kendskab til sagen samt en række oplysninger i sagen. Arbejdsgiveren har ret til aktindsigt i tilskadekomnes skadesag efter offentlighedslovens regler om egen-access. Det vil sige, at arbejdsgiveren har ret til akter, der vedrører virksomheden og arbejdsmiljøet på virksomheden.

Med henblik på, at arbejdsgiveren kan vurdere, om en konkret afgørelse om anerkendelse af en arbejdsskade skal indbringes for Ankestyrelsen, har arbejdsgiveren behov for at få oplysninger om tilskadekomnes diagnose. Arbejdsskadestyrelsen videregiver derfor denne oplysning til arbejdsgiveren i det brev, der

sendes til arbejdsgiveren, når Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse om anerkendelsesspørgsmålet. Der er tale om en oplysning om følgerne af de skadelige påvirkninger på arbejdspladsen.

2.9.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at arbejdsgiverens ret efter arbejdsskadesikringsloven til at anke Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af anerkendelsesspørgsmålet indebærer, at Arbejdsskadestyrelsen har adgang til at videregive oplysningen om tilskadekomnes diagnose til arbejdsgiveren, idet oplysningen om tilskadekomnes diagnose er en helt nødvendig forudsætning for, at arbejdsgiveren kan udnytte sin ankeret.

Adgangen fremgår imidlertid ikke klart af de nuværende regler, der giver arbejdsgiveren ret til de oplysninger, der vedrører virksomheden og arbejdsmiljøet på virksomheden. Beskæftigelsesministeriet finder derfor, at lovgrundlaget for at videregive oplysningen om tilskadekomnes diagnose bør præciseres.

Det foreslås på denne baggrund, at det af arbejdsskadesikringsloven udtrykkeligt kommer til at fremgå, at Arbejdsskadestyrelsen videregiver oplysninger om tilskadekomnes diagnose til arbejdsgiveren, når der træffes afgørelse om anerkendelsesspørgsmålet. Diagnosen vil blive videregivet til arbejdsgiveren, når det er nødvendigt for, at arbejdsgiveren kan vurdere, om Arbejdsskadestyrelsens afgørelse skal indbringes for Ankestyrelsen. Dette vil være tilfældet i langt de fleste arbejdsskadesager.

Videregivelse af oplysningen om tilskadekomnes diagnose til arbejdsgiveren vil være omfattet af reglerne i persondataloven om videregivelse af følsomme oplysninger.

Forslaget fraviger reglen i persondatalovens § 8, stk. 3, da arbejdsskadesikringsloven er en del af det sociale område, men forslaget er inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet (95/46/EF af 24. oktober 1995).

Persondataloven er i vidt omfang en implementering af databeskyttelsesdirektivet (95/46/EF af 24. oktober 1995). Persondatalovens § 8 er imidlertid ikke direktivbestemt og kan derfor fraviges i anden lov.

Efter § 5, stk. 2 og 3, i persondataloven skal indsamling og behandling af oplysninger ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål. Oplysningerne, som behandles, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelsen af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles.

Det er Beskæftigelsesministeriets opfattelse, at videregivelsen af oplysningen om tilskadekomnes diagnose er i overensstemmelse med disse bestemmelser. Formålet med videregivelsen er at give arbejdsgiveren det fornødne grundlag for at vurdere, hvorvidt en afgørelse skal indbringes for Ankestyrelsen. Der videregives kun oplysning om den diagnose, der er en følge af den skadelige påvirkning på virksomheden. Der videregives således ikke oplysninger om tilskadekomnes helbredsmæssige forhold i øvrigt eller oplysninger om ikke-arbejdsrelaterede forhold.

2.9.3. Forslaget

Forslaget indebærer, at Arbejdsskadestyrelsens hidtidige praksis kodificeres. Det betyder, at arbejdsgiveren fortsat vil få oplysninger om tilskadekomnes diagnose i det brev, der sendes til arbejdsgiveren ved Arbejdsskadestyrelsens afgørelse om anerkendelsesspørgsmålet.

Regeringens forslag udmøntes i forslagens § 1, nr. 12.

2.10. Henføring af udgifter til en branchegruppe i Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring

2.10.1. Gældende ret

Efter gældende regler skal Arbejdsskadestyrelsen i erhvervs sygdomssager træffe afgørelse om branchetilørsforhold under hensyn til påvirkningernes art, intensitet og tidsmæssige udstrækning. Afgørelsen træffes som en delafgørelse i forbindelse med Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af anerkendelsesspørgsmålet i en erhvervs sygdomssag.

Afgørelsen skal træffes i alle sager, uanset om sagen kan anerkendes.

Afgørelsen har alene interesse for Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, der skal henføre udgifterne i sagen til erstatning og godtgørelse samt administration til en branchegruppe. Branchehenføringen har ingen betydning for tilskadekomne eller efterladte, hvorfor disse ikke modtager underretning herom.

Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 278 af 13. maj 1998. Ved denne lov blev finansieringen af erhvervs sygdommene taget ud af forsikringsregi og finansieringsmæssigt placeret i Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, der blev oprettet samtidigt ved samme lov.

Branchekode påføres i Arbejdsskadestyrelsen i forbindelse med sagsoprettelsen.

Det forekommer, at den korrekte branchegruppe ikke kan fastsættes på baggrund af de oplysninger, der foreligger ved sagsoprettelsen. Det kan skyldes, at der fra starten er oplyst en forkert branche, eller at det ved

sagsoplysningen konstateres, at den pågældende sygdom er opstået under arbejde i en anden branche.

Brankekoden kan derfor blive ændret undervejs og kan ikke med sikkerhed påføres endegyldigt ved sagsoprettelsen.

Arbejdsskadestyrelsens afgørelse om at henføre en sag til en specifik branche er i dag en formel afgørelse, som kan ankes til Ankestyrelsen. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring benytter sig kun sporadisk af ankeadgangen. En klage over branchehenføring indebærer i praksis en egentlig klagebehandling, da der som udgangspunkt vil være tale om en formel fejl, der er omfattet af Arbejdsskadestyrelsens pligt til at genvurdere sagen på baggrund af de nye oplysninger, der kommer fra Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

2.10.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser*

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har anmodet om, at Arbejdsskadestyrelsen kan henføre de konkrete erhvervssygdomssager til en branche på et tidligere tidspunkt end som et element i den samlede afgørelse. Endvidere har Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring foreslået, at branchehenføringen ikke indgår som et element i den samlede afgørelse.

Beskæftigelsesministeriet finder, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har et behov for at få kendskab til den branchegruppe, som Arbejdsskadestyrelsen finder skal afholde udgifterne til erstatning og godtgørelse samt administration, på et tidligere tidspunkt end ved den samlede afgørelse.

Beskæftigelsesministeriet finder ligeledes, at det er ubetænkeligt at lade branchehenføringen udgå som en delafgørelse ved den samlede afgørelse. Der er herved lagt vægt på, at der ikke er retssikkerhedsmæssige risici for den tilskadekomne, efterladte eller andre. Der er endvidere lagt vægt på, at branchehenføringen efter ændringen af arbejdsskadesikringsloven ved lov nr. 496 af 6. juni 2007 ikke længere har karakter af en afgørelse efter den almindelige opfattelse af en forvaltningsretlig afgørelse.

2.10.3. *Forslaget*

Det foreslås, at der i stedet for en formel afgørelse om branchehenføring i afgørelsen af anerkendelses-spørgsmålet sendes en underretning til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring på et tidligere tidspunkt af sagsbehandlingen, eventuelt i forbindelse med sagsoprettelsen.

Der sendes i dag efter modtagelse af anmeldelsen om erhvervssygdommen et kvitteringsbrev til tilskadekomne. Forslaget indebærer, at der samtidig sendes et kvitteringsbrev til Arbejdsmarkedets Erhvervssyg-

domssikring, hvori Arbejdsskadestyrelsen underretter Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring om, hvilken branchekode man har henført sagen til på baggrund af oplysningerne ved sagsoprettelsen.

Hvis branchekoden efterfølgende ændres på baggrund af de oplysninger, der indhentes i forbindelse med sagsoplysningen, sendes orientering herom til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Forslaget indebærer, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring tidligt i forløbet vil blive orienteret om den branchegruppe, som Arbejdsskadestyrelsen finder skal afholde udgifterne til erstatning og godtgørelse samt administration. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har dermed også tidligere mulighed for at reagere på Arbejdsskadestyrelsens vurdering af branchegruppen, hvis man ikke er enig i denne.

Regeringen forslag udmøntes i forslaget § 1, nr. 11 og 13.

2.11. *Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings adgang til indkomstregistret*

2.11.1. *Gældende ret*

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring fik ved § 56 a, der blev indsat ved lov nr. 404 af 8. maj 2006, hjemmel til terminaladgang i indkomstregistret. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har adgang til oplysninger, der er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring hos de sikringspligtige arbejdsgivere og udbetaling af ydelser til tilskadekomne. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har adgang til at samkøre og sammenstille oplysninger til brug for kontrol af beskæftigelses- og indkomstoplysninger.

Ved lov nr. 496 af 6. juni 2007 fik forsikringsselskaber adgang til de oplysninger om branche og antal beskæftigede i indkomstregistret, der er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af præmie hos sikringspligtige arbejdsgivere.

Der er forskel på de oplysninger, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har adgang til, og de oplysninger, som forsikringsselskaberne har adgang til, ligesom der er forskel på, hvad henholdsvis Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og forsikringsselskaberne kan anvende oplysningerne til.

2.11.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser*

Datatilsynet udtalte i sit høringssvar over forslaget til lov nr. 496 af 6. juni 2007, at oprettelse af e-indkomstregistret er et led i en generel lettelse af arbejds-

gavernes administrative byrder. Oplysninger gives til en database, som anvendes af en række myndigheder.

Datatilsynet fandt, at videregivelse af personoplysninger fra indkomstregistret til private virksomheder vil medføre risiko for uberettiget brug af oplysningerne og forringede muligheder for kontrol med, hvordan oplysningerne anvendes.

Det skal derfor altid konkret overvejes, hvorvidt det er sagligt nødvendigt at give adgang til indkomstregistret, og om hensynet kan tilgodeses ved en begrænset adgang.

I de konkrete tilfælde er det arbejdsskadeforsikringsselskabernes behov for at vurdere og prisfastsætte den risiko, de påtager sig, der skal imødekommes.

Datatilsynet fandt videre, at da der alene er tale om oplysninger vedrørende branchetilhørsforhold og antal ansatte hos forsikringsselskabernes eksisterende kunder, kunne adgangen i medfør af lovforslaget ikke anses for at være i strid med persondatalovens regler, herunder § 5 om saglighed og proportionalitet.

Umiddelbart finder Datatilsynet, i lyset af de anførte overvejelser, at bestemmelsen forekommer vidtrækkende og rejser principielle spørgsmål i forhold til persondatalovens regler.

Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring har oplyst, at § 56 a ikke anvendes på grund af den efterfølgende vedtagelse af ordningen med fællesopkrævning jf. § 55. Det er videre oplyst, at § 56 a ikke anvendes i kontroløjemed.

På denne baggrund finder Beskæftigelsesministeriet, at Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikrings adgang til indkomstregisteret bør begrænses, således at det svarer til den adgang til registeret, som forsikringsselskaberne har.

2.11.3. Forslaget

Forslaget indebærer, at Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring får samme begrænsede adgang til indkomstregistret som forsikringsselskaberne. Det betyder, at de får adgang til oplysninger om de sikringspligtige arbejdsgiveres branche og antal beskæftigede. Det er en forudsætning, at oplysningerne er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af bidrag hos arbejdsgiverne.

Forslaget giver ikke Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring adgang til oplysninger i indkomstregisteret om ansattes identitetsoplysninger eller oplysninger om disses lønmæssige forhold. Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikrings adgang vil blive begrænset til de oplysninger, som er nødvendige af hensyn til udførelse af opgaverne med at beregne og opkræve bidrag hos de sikringspligtige arbejdsgivere.

Regeringens forslag udmøntes i forslaget § 1, nr. 14.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget består af flere elementer, mange af teknisk karakter uden nævneværdige økonomiske konsekvenser.

De elementer, som kan få økonomiske konsekvenser, er ændringen vedrørende dækning af arbejdsskader i forbindelse med terror samt forrentning af beløb, som Arbejdsskadestyrelsen udbetaler forskudsvis for forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring.

Terror

Forslaget indebærer, at alle, der rammes af terror i forbindelse med arbejde, er sikret ret til erstatning efter arbejdsskadesikringen, selvom der ikke er årsagssammenhæng mellem arbejdet og terrorhandlingen. Erstatningerne udbetales af Arbejdsskadestyrelsen på statens vegne.

Arbejdsskadestyrelsen kan efterfølgende overføre udgifterne til arbejdsgivernes forsikringsselskab, når skaden rammer personer, hvis arbejde går ud på at forebygge, forhindre eller afværge terrorhandlinger eller på at yde hjælp, assistance eller anden indsats før, under eller efter en sådan handling. Der er således tale om tilfælde, hvor arbejdet medfører en påregnelig risiko for skader. I de tilfælde, hvor der ikke er særlige omstændigheder, som taler for det, afholder staten udgifterne til erstatning. Staten kan gøre regres mod den ansvarlige skadevolder.

De samlede økonomiske konsekvenser kan ikke beregnes, da de vil afhænge af, hvilken terrorhandling der finder sted. I beregningerne til arbejdsgruppen om terror og arbejdsskadesikring blev der taget udgangspunkt i 4 forskellige scenarier. Udgifterne i disse scenarier varierer med op til 4 mia. kr., men der er alene tale om beregningseksempler.

Ved at se bort fra årsagssammenhæng overflyttes erstatningen til nogle personer fra voldsoffererstatningsloven til arbejdsskadesikringen. Dette medfører, at der bliver flyttet udgifter fra voldsoffererstatningen til arbejdsskadesikringen.

For de yngre aldersgrupper betyder det en højere erstatning, idet kapitaliseringsfaktorerne efter arbejdsskadesikringsloven er højere end efter offererstatningsloven for denne gruppe. For de ældre aldersgrupper, hvor erstatningen efter arbejdsskadesikringsloven er mindre end efter offererstatningsloven, vil det være muligt at få tilkendt differenceerstatning.

Det forudsættes rent teknisk, at der ikke sker et terrorangreb, og at lovændringen om arbejdsskadedækning derfor ikke har økonomiske konsekvenser.

Forslaget medfører, at nogle udgifter til erstatning og godtgørelse m.v. flyttes fra offererstatningsloven til arbejdsskadesikringsloven, hvis der sker en terror-skade. Der er tale om personer, der rammes af en terrorhandling, mens de er på arbejde, men som efter gældende regler ikke vil være omfattet af arbejdsskadesikringsloven.

Der er ikke foreslået en ændring af retstilstanden for de personer, som på grund af arbejdet er særligt udsatte for at blive ramt ved et terrorangreb, så forsikrings-selskaberne m.fl. og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kommer ikke til at skulle forsikre flere medarbejdere end de medarbejdere, der allerede er dækket af arbejdsskadesikringen i dag.

Forrentning

Forrentningen af beløb, som er forskudsvis udbetalt af Arbejdsskadestyrelsen, skønnes kun at kunne anvendes i ganske få sager og har derfor ubetydelig økonomisk betydning for forsikrings-selskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og dermed for arbejdsgiverne.

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

I tilfælde af en terrorhandling medfører forslaget, at en del af udgifterne flyttes fra voldsoffererstatningen til arbejdsskadesikringen.

Forslaget betyder, at Arbejdsskadestyrelsen kan overføre udgifterne til arbejdsgiverens forsikrings-selskab, hvor arbejdet medfører en påregnelig risiko for skader. Det vil sige personer, som er tilknyttet beredskabet m.v., samt personer, der er udstationerede til lande, hvor der er en særlig risiko for terror. Disse personer vil allerede være dækket af arbejdsskadesikringen i dag.

Personer, der er på arbejde, men hvor der ikke er en påregnelig risiko for skade i forbindelse med en terrorhandling, vil få erstatning m.v. efter reglerne i arbejdsskadesikringsloven. Erstatning m.v. vil blive udbetalt af Arbejdsskadestyrelsen.

Det forudsættes rent teknisk, at der ikke sker et terrorangreb, og at lovændringen om arbejdsskadedækning derfor ikke har økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Efter arbejdsskadesikringsloven finansieres administrationen af arbejdsskadesagerne ved, at forsikrings-selskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring betaler for Arbejdsskadestyrelsens og Ankestyrelsens administration af de forhold, der er

omfattet af loven, og som vedrører de pågældende. Dette princip opretholdes, for så vidt angår administrationen af eventuelle terrorskader. Det indebærer, at forsikrings-selskaberne betaler for administrationen i både Arbejdsskadestyrelsen og i Ankestyrelsen af de sager, hvor udgiften til erstatning og godtgørelse kræves betalt af et forsikrings-selskab eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Beskæftigelsesministeriet betaler på statens vegne for administrationen af de skader, hvor staten afholder udgiften til erstatning og godtgørelse.

3.2. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ubetydelige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

3.3. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

4. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

5. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

6. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

7. Høring

Lovforslaget har været sendt i høring hos (Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Ankestyrelsen, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, Arbejdsskadeforeningen AVS, Dansk Arbejdsgiverforening, Danske Regioner, Dansk Industri, Datatilsynet, Den Kristelige Fagbevægelse, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Fagligt Fælles Forbund (3f), Finansministeriet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, Forsikring & Pension, Forsvarsministeriet, Frederiksberg kommune, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Grønlands Hjemmestyre, Håndværksrådet, Justitsministeriet, Kommunernes Arbejdsskadedeforsikring, Kommunernes Landsforening, Københavns kommune, Landsforeningen for Arbejdsskadede, Landsorganisationen i Danmark, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverorganisationer, Skatteministeriet, Udenrigsministeriet, Velfærdsministeriet og Økonomi- og erhvervsministeriet,

Sammenfatning af lovforslagets konsekvenser

Skema 1: Lovforslagets samlede konsekvenser i hovedtræk

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	
Forholdet til EU-retten	Ingen	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget er en konsekvens af forslaget i § 1, nr. 5, om at indføre regler om sikring mod følger af terror i arbejdsskadesikringsloven.

Forslaget om at indføre regler om sikring mod følger af terror i arbejdsskadesikringsloven indebærer, at princippet i gældende lovs § 5 om, at skaden skal være en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under, fraviges.

Det foreslås derfor, at det præciseres, at princippet kan fraviges, når det er fastsat i loven.

Dette sker ved indførelse af reglen i § 1, nr. 5, om terordækning i arbejdsskadesikringsloven.

Til nr. 2

Ændringen er redaktionel.

Ændringen har til hensigt at tydeliggøre betingelsen for at forelægge sager, der ikke er omfattet af fortegnelsen over erhvervs sygdomme, for Erhvervs sygdomsudvalget.

Vurderer Arbejdsskadestyrelsen, at sagen kan anerkendes, forelægges den altid for udvalget.

Vurderer Arbejdsskadestyrelsen, at sagen ligger tæt på at kunne anerkendes, forelægges den også for udvalget.

Herudover forelægges sager for eksempel:

- når udvalget ikke tidligere har taget stilling til den pågældende problemstilling
- når der er tvivl om, hvorvidt de beskrevne belastninger er tilstrækkelige til at opfylde kravene i § 7, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, eller
- når sagen ligger inden for fokusområder, som er aftalt med udvalget

Til nr. 3

Ændringen er af redaktionel karakter.

Det foreslås at lade ordene »mindst hvert andet år« udgå af bestemmelsen. I stedet indsættes ordet »løbende.« Herefter fremgår det af bestemmelsen, at Arbejdsskadestyrelsen skal forhandle med Erhvervs sygdomsudvalget om ændringer af fortegnelsen, men der er ikke sat terminer for forhandlingerne ind i selve loven. Det forudsættes, at Arbejdsskadestyrelsen og Erhvervs sygdomsudvalget som hidtil forhandler løbende om ændringer af fortegnelsen, således at den nuværende dynamiske proces fortsætter.

Til nr. 4

Forslaget er en konsekvens af forslaget i § 1, nr. 5, om at indføre regler om sikring mod følger af terror i arbejdsskadesikringsloven.

Det foreslås at indføre en underoverskrift til lovens § 10 (om dækning efter arbejdsskadesikringsloven, når Danmark er i krig) og den nye § 10 a, der foreslås indsat ved forslaget § 1, nr. 5, om lovens dækning ved skader som følge af terror.

Til nr. 5

Det foreslås at indsætte en bestemmelse om dækning af terrorskader efter arbejdsskadesikringsloven. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 2.1.

Forslaget indebærer, at enhver, der er sikret efter loven eller efter bestemmelser fastsat i medfør af loven, har ret til erstatning for følgerne af terrorhandlinger, selvom skaden ikke kan anses for at være en følge af arbejdet eller de forhold, hvorunder dette foregår. Dette gælder også frivilligt sikrede selvstændige.

Det betyder, at lovens almindelige krav om årsagsforbindelse mellem arbejdet og arbejdsforholdene fraviges ved skader som følge af terror.

Reglen indebærer, at tilskadekomne, der var på arbejde, da terrorhandlingen ramte, får erstatning efter arbejdsskadesikringsloven, uden hensyn til, om terrorhandlingen havde forbindelse med deres arbejde.

Det samme gælder, når terrorhandlingen rammer personer, der er udsendt af den danske stat eller af en dansk virksomhed til arbejde i et land, hvor der er en særlig risiko for terror.

Det foreslås i den forbindelse, at Arbejdsskadestyrelsen efter principperne i lovens § 49 og § 59, stk. 1 og 2, kan kræve udgifterne betalt af et forsikringsselskab eller af Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring m.v., når skaden har ramt personer, hvis arbejde går ud på at forebygge, forhindre eller afværge terrorhandlinger eller på at yde assistance eller anden indsats før, under eller efter en sådan handling.

Det foreslås videre, at udgifter i sager vedrørende personer, der er sikret efter arbejdsskadesikringsloven i medfør af anden lovgivning kan kræves betalt af den myndighed, der skal bære udgifterne ved skaden. Det drejer sig blandt andet om indsatte i Kriminalforsorgens institutioner, elever på søfartsuddannelser og personer omfattet af aktivering m.v. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Endelig foreslås det, at staten får regres mod den eller de skadevoldere, der er ansvarlige for terrorhandlingen, for de udgifter, staten har betalt i erstatning og godtgørelse m.v. til tilskadekomne og efterladte. Dette er en fravigelse af reglen om, at ydelser efter loven ikke kan danne grundlag for regreskrav mod den eller de skadevoldere, der er ansvarlige for en skade.

Det foreslås at markere, at dækningen ved skader som følge af terrorhandlinger er en særordning. Dette sker ved at indsætte en samlet bestemmelse om reglerne om skader som følge af terrordækning, uanset at bestemmelsen drejer sig om en række forhold, der systematisk hører hjemme andre steder i loven. Dette indebærer en række konsekvensændringer i lovens §§ 5, 49 og 77.

Personer, der ikke er dækket efter arbejdsskadesikringsloven, og som kommer til skade som følge af en terrorhandling, vil have ret til erstatning efter voldsoffererstatningsloven.

Forslaget følger anbefalingerne i rapporten fra arbejdsgruppen om terrordækning efter arbejdsskadesikringsloven.

Redningsfolk, politi, presse, udsendte medarbejdere m.v.

Redningsfolk og politi er i kraft af deres arbejde særligt udsatte i forbindelse med farlige situationer, ulykker eller katastrofer, uanset om disse er menne-

skeskabte eller naturskabte og uanset årsagen. Det samme kan anføres om journalister, fotografer og andre mediefolk, som bliver sendt til stedet for at dække hændelsen, samt om forsvarets personel og andre, der deltager i fredsskabende eller fredsbevarende aktioner. I forbindelse med sådanne aktioner er risikoen for angreb af terrorlignende karakter ofte et arbejdsvilkår. Det karakteristiske ved den slags arbejde er, at arbejdstageren sendes ind i den farlige situation eller i katastrofeområdet for at udføre arbejdet.

De pågældende personer er efter hidtil gældende regler sikret for følgerne af skader, der overgår dem som følge af deres arbejde. Det ligger i naturlig forlængelse af denne praksis at fastholde, at sikringen også gælder følgerne af terrorhandlinger eller forsøg på terror.

Lande med særlig risiko for terror

Personer, der udsendes af den danske stat eller af en dansk virksomhed, er sikret efter arbejdsskadesikringsloven, hvis de rammes af en terrorhandling, mens de er på arbejde. Det er Arbejdsskadestyrelsen, der udbetaler alle udgifter til erstatning m.v. på samme måde, som var terrorhandlingen indtrådt i Danmark. Er de udsendt til lande med en særlig risiko for terror, kan Arbejdsskadestyrelsen kræve udgifterne betalt af pågældende forsikringsselskab eller af Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring. Det foreslås, at Udenrigsministeriets vurdering af niveauet for terror danner grundlag for afgørelsen af, om der er en særlig risiko for terror i det pågældende land. Tilsvarende gælder for ansatte ombord på danske skibe, der sejler i områder, hvor der er en særlig risiko for terror.

Ansatte i målvirksomheder

Med forslaget sikres, at alle, der er på arbejde, får erstatning m.v. for følgerne af terrorhandlinger. Dette gælder uanset om den tilskadekomne arbejder i en virksomhed, der var konkret mål for en given terrorhandling, eller virksomheden blot lå i en bygning, der af andre grunde er blevet genstand for en terrorhandling.

Terrordefinition

Straffelovens §§ 114 og 114 a omfatter både større og mindre terrorhandlinger. En handling, der er rettet mod en virksomhed, kan godt være omfattet af straffelovens § 114. Det afgørende er, om handlingen er båret af det særlige forsæt, der beskrives i bestemmelsen. Dersom forsætskravet ikke er opfyldt, kan handlingen være omfattet af § 114 a.

Efter § 114 straffes personer, der med forsæt til at skræmme en befolkning i alvorlig grad eller uretmæs-

sigt at tvinge danske eller udenlandske offentlige myndigheder eller en international organisation til at foretage eller undlade at foretage en handling eller at destabilisere eller ødelægge et lands eller en international organisations grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer begår en eller flere nærmere angivne handlinger, når handlingen i kraft af sin karakter eller den sammenhæng, hvori den begås, kan tilføje et land eller en international organisation alvorlig skade. De handlinger, der er omtalt er blandt andet manddrab, grov vold, frihedsberøvelse, kapring af transportmidler og brandstiftelse.

Efter § 114 a kan straffen for en række handlinger, der ikke er omfattet af § 114, overstige den højeste straf for lovovertrædelsen i øvrigt med indtil det halve i en række situationer.

Til nr. 6

Det foreslås, at de beløb, som Arbejdsskadestyrelsen udbetaler på vegne af et forsikringselskab efter bestemmelsen i § 26, stk. 2, forrentes efter princippet i lovens § 60. Det betyder, at de udlagte beløb forrentes med en årlig rente, der svarer til gennemsnittet af den af Nationalbanken opgjorte dag til dag-pengemarkedsrente. Efter § 60 fastsætter direktøren for Arbejdsskadestyrelsen nærmere regler for beregningen af renten.

Til nr. 7

Ved forslaget lovfæstes den hidtidige praksis, hvorefter Arbejdsskadestyrelsen i den skriftlige bekræftelse af, at der er modtaget en anmeldelse af en arbejdsskade, meddeler, at man vil indhente nærmere beskrevne typer oplysninger efter § 37, til brug for sagsbehandlingen, medmindre tilskadekomne eller efterladte har indvendinger imod det. Oplysningerne sendes til partshøring efter forvaltningslovens regler. Hvis der gøres indsigelse i en ansøgningssag, respekteres dette. Tilskadekomne gøres opmærksom på, at sagen må afgøres på det foreliggende grundlag (den processuelle skadevirkning).

Den foreslåede regel svarer til § 11 a, stk. 4, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Til nr. 8

Det foreslås at skabe hjemmel til, at Arbejdsskadestyrelsen og Ankestyrelsen kan sende en række standardbreve uden underskrift. Der henvises til forslagens almindelige bemærkninger punkt 2.6.

Til nr. 9

Ved forslaget kodificeres den hidtidige praksis med hensyn til tilbagebetaling af erstatning m.v.

Det foreslås, at Arbejdsskadestyrelsen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling, når tilskadekomne eller efterladte mod bedre vidende har undladt at give oplysninger efter loven. Det er en forudsætning, at den manglende oplysning har medført, at Arbejdsskadestyrelsen eller Ankestyrelsen har truffet en anden afgørelse end den, der ville være truffet, hvis den manglende oplysning havde foreligget.

Det foreslås videre, at Arbejdsskadestyrelsen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling, når tilskadekomne eller efterladte mod bedre vidende har afgivet urigtige oplysninger efter loven. Det er også her en forudsætning, at den urigtige oplysning har medført, at der er truffet en anden afgørelse end den, der ville være truffet, hvis den rigtige oplysning havde foreligget.

Efter lovens § 38 skal tilskadekomne medvirke ved sagsoplysningen. Efterladte skal afgive oplysninger, der belyser omfanget af afdødes forsørgelse over for den efterladte og efterladtes muligheder for at forsørge sig selv.

Endelig foreslås det, at der kan træffes afgørelse om tilbagebetaling, når tilskadekomne eller efterladte i øvrigt, mod bedre vidende, uberettiget har modtaget ydelser efter loven. Denne bestemmelse kan for eksempel anvendes, når tilskadekomne modtager en løbende erstatning for tab af erhvervsevne og de erhvervsmæssige forhold efterfølgende ændrer sig således, at den løbende erstatning skal nedsættes eller bortfalde.

Efter lovens § 42, stk. 2, påhviler der modtageren af en løbende erstatning for tab af erhvervsevne efter § 17 en pligt til at underrette forsikringsselskabet, Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring eller Arbejdsskadestyrelsen om enhver forandring i de erhvervsmæssige forhold, der kan formodes at medføre nedsættelse eller bortfald af erstatningen. Tilskadekomne underrettes om denne pligt i forbindelse med tilkendelse af erstatningen for tab af erhvervsevne.

Til nr. 10

Det foreslås, at § 41, stk. 1, affattes på en sådan måde, at det tydeligt fremgår, at reglen indebærer, at alle afgørelser om anmeldte skader, der ikke er anerkendt som arbejdsskader, kan genoptages efter denne bestemmelse.

Forslaget indebærer, at alle afgørelser om anerkendelsesspørgsmålet, uanset efter hvilke regler i loven eller på hvilket grundlag afgørelsen er truffet, kan genoptages efter den hidtidige enkle regel.

Forslaget får betydning for alle afgørelser, hvor Arbejdsskadestyrelsen eller Ankestyrelsen ikke har forholdt sig til skadebegreberne, men har truffet afgørelsen på andet grundlag, for eksempel med henvisning til reglerne om for sent anmeldte skader.

Afgørelserne kan som hidtil genoptages inden for en frist på 5 år. Der kan ikke dispenseres fra fristen.

Adgangen til forvaltningsretlig genoptagelse af skadesager, når den oprindelige afgørelse har været behæftet med en mangel, opretholdes fortsat ved siden af den foreslåede regel. Der er tale om ganske få sager.

Til nr. 11

Forslaget er en konsekvens af forslaget til § 1, nr. 13, for så vidt angår branchetilhørsforhold. Da der ikke længere er tale om en afgørelse efter loven, foreslås det at ophæve den særlige ankeret for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Til nr. 12

Det foreslås at præcisere Arbejdsskadestyrelsens hidtidige praksis, hvorefter arbejdsgiveren bliver underrettet om tilskadekomnes diagnose i den meddelelse, som sendes til arbejdsgiveren ved afgørelsen af anerkendelsesspørgsmålet. Oplysningen har betydning for, at arbejdsgiveren kan udnytte sin ankeret i forbindelse med konkrete skadesager, idet ankeretten bliver illusorisk, hvis arbejdsgiveren ikke modtager denne oplysning.

Til nr. 13

Forslagets § 1, nr. 13, indeholder ændringer med forskelligt indhold.

I forslaget til 1. og 2. pkt. foreslås det at fravige reglerne om, at udgifter efter loven altid betales af arbejdsgiverens forsikringsselskab m.v. eller af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Forslaget er en konsekvens af forslaget i § 1, nr. 5, om at indføre regler om terrordækning i arbejdsskadesikringsloven.

Forslaget indebærer, at staten ved Arbejdsskadestyrelsen betaler de udgifter til erstatning m.v., der ikke kan kræves betalt af et forsikringsselskab eller af en branchegruppe i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

I forslaget til 4. pkt. foreslås det, at Arbejdsskadestyrelsen skal advisere Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring om branchetilhørsforhold i stedet for at træffe formel delafgørelse herom i forbindelse med den samlede afgørelse. Arbejdsskadestyrelsen skal træffe efter lovens § 16. Forslaget indebærer, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring på et tidligere tidspunkt bliver adviseret om branchetilhørsforhold i de konkrete sager.

Forslaget indebærer ikke ændringer i kriterierne for, hvilken branche den enkelte sag skal henføres til. Forslaget har ikke betydning for tilskadekomnes ret til erstatning, men alene for finansieringen af udgifter til erstatning og godtgørelse.

Til nr. 14

Det foreslås, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring får adgang til de samme oplysninger i indkomstregistret som forsikringsselskaberne har adgang til.

Det betyder en indskrænkning af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings adgang til oplysningerne i indkomstregistret i forhold til gældende regler.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har oplyst, at man ikke har behov for at bevare den eksisterende videre adgang til oplysninger i indkomstregistret.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 2.11.

Til nr. 15

Forslaget er en konsekvens af forslaget i § 1, nr. 5, om at indføre regler om dækning af terrorskader i arbejdsskadesikringsloven.

Forslaget indebærer, at staten kan kræve regres hos den eller de ansvarlige skadevoldere for de udgifter til erstatning og godtgørelse, som ikke kan kræves betalt af arbejdsgiverens forsikringsselskab m.v. eller af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Forslaget fraviger reglen om, at ydelser efter loven ikke kan danne grundlag for regreskrav mod en skadevolder, der har pådraget sig erstatningspligt over for tilskadekomne eller deres efterladte.

Til § 2

Til nr. 1

Forslaget er en konsekvens af forslaget om terrordækning efter arbejdsskadesikringsloven. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 2.1.

Til nr. 2

Forslaget er en konsekvens af ændringen af § 36, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring ved lov nr. 496 af 6. juni 2007. Der foreslås samme regel om dispensation for for sen anmeldelse i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. som i arbejdsskadesikringsloven.

Efter forslaget bliver det muligt at dispensere fra anmeldelsesfristen, når det er dokumenteret, at tilskadekomne har været udsat for en skade og tilskadekomne

eller efterladte har ret til erstatning m.v. som følge af skaden.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende og som udgangspunkt får virkning for arbejdsulykker, der indtræder på ikrafttrædelsesdagen eller senere, og erhvervs sygdomme, der anmeldes på ikrafttrædelsesdagen eller senere.

Ikrafttrædelsestidspunktet er valgt som det tidligst mulige tidspunkt. Dette skyldes hovedformålet med lovforslaget: dækning af skader forvoldt ved terror.

Der foreslås en række særlige ikrafttrædelsesregler.

I stk. 3 foreslås, at den nye regel om forelæggelse af sager for Erhvervs sygdomsudvalget får virkning for sager, der skal forelægges for udvalget på ikrafttrædelsesdagen eller senere. Der er ikke med den nye formulering tåntænkt en ændring af, hvilke sager der skal forelægges for udvalget. Det har således ingen betydning for tilskadekomnes eller efterladtes mulighed for at få forelagt en sag for udvalget.

Det foreslås i stk. 4, at Arbejdsskadestyrelsen kan beregne renter i alle sager, hvor Arbejdsskadestyrelsen har udbetalt erstatning og godtgørelse til tilskadekomne på ikrafttrædelsesdagen eller senere.

Dette har ingen betydning for tilskadekomnes eller efterladtes ret til erstatning m.v.

I stk. 5 foreslås, at reglen om visse standarddokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift kan anvendes i alle dokumenter, der sen-

des på ikrafttrædelsesdagen eller senere, uanset hvornår ulykken er indtrådt eller sygdommen er anmeldt.

Dette har ingen betydning for tilskadekomnes eller efterladtes ret til erstatning m.v., men giver mulighed for, at der kan sendes standardbreve uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift i alle sager, uanset hvornår ulykken er indtrådt eller sygdommen er anmeldt.

Til § 4

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 89.

Hovedindholdet i lovforslaget er indførelsen af regler om dækning af skader efter arbejdsskadesikringsloven i forbindelse med terrorbandlinger. Dette forslag forøger ikke forsikringsselskabernes udgifter til arbejdsskadesikringen.

De øvrige elementer i lovforslaget indeholder kun minimale merudgifter for forsikringsselskaberne.

Det foreslås at præcisere, at gældende lovs § 89 også gælder for de minimale merudgifter, der er en følge af lovforslaget. Efter § 89 kan en sikringspligtig arbejdsgiver ikke opsige en forsikring på grund af en forhøjelse af præmien, der alene er begrundet i en forøgelse af udgifter, der er en følge af lovforslaget.

Det er forsikringsselskabet, der skal godtgøre, at en forøgelse af udgifterne alene er en følge af lovforslaget.

Til § 5

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 90. Bestemmelsen vedrører lovens territoriale afgrænsning.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 154 af 7. marts 2006, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

§ 5. Ved arbejdsskade i denne lov forstås ulykke, jf. § 6, og erhvervssygdom, jf. § 7, der er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under.

1. I § 5 indsættes efter »under«: », jf. dog § 10 a«.

§ 7. ...

2. § 7, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

Stk. 3. Sygdomme, der er omfattet af stk. 1, nr. 2, og stk. 2, kan kun anerkendes efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget, jf. § 9. Disse sygdomme skal forelægges Erhvervssygdomsudvalget, medmindre Arbejdsskadestyrelsen skønner, at forelæggelsen vil være udsigtsløs.

»Disse sygdomme skal forelægges Erhvervssygdomsudvalget, når Arbejdsskadestyrelsen skønner, at der er mulighed for, at sygdommen vil kunne anerkendes.«

§ 9. Beskæftigelsesministeren nedsætter et udvalg, som Arbejdsskadestyrelsen mindst hvert andet år skal forhandle med for at revidere, hvilke sygdomme der opfylder kravene for at blive optaget på den i § 7, stk. 1, nævnte fortegnelse.

3. I § 9, stk. 1, ændres »mindst hvert andet år« til: »løbende«.

4. Efter § 9 indsættes som overskrift:

»Skader som følge af krig og terror«

5. Efter § 10 indsættes i kapitel 3:

»§ 10 a. Enhver, der er sikret efter denne lov, herunder selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller, der har sikret egen person efter § 48, stk. 2, har ret til erstatning for følgerne af terrorhandlinger, jf. straffelovens §§ 114 og 114 a, selv om skaden ikke kan anses for en følge af arbejdet eller de forhold, arbejdet er foregået under. Ret til erstatning efter denne lov for følgerne af terrorhandlinger har endvidere personer, der er sikret efter arbejdsskadesikringsloven i medfør af anden lovgivning.

Stk. 2. Ved skader, der er forvoldt ved terror, jf. stk. 1, betaler staten ydelserne efter loven.

Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsen kan efter § 49, stk. 1-8, og § 59 kræve udgifterne betalt af et forsikringselskab eller af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring m.fl., når skaden har ramt personer, hvis arbejde går ud på at forebygge, forhindre eller afværge terrorhandlinger, eller på at yde hjælp, assistance eller anden indsats før, under eller efter en sådan handling. Det samme gælder, når skaden har ramt personer, der er udsendt af den danske stat eller af en dansk virksomhed til arbejde i lande, hvor der er en særlig risiko for terror, samt når handlingen rammer ansatte ombord på et dansk skib, der sejler i et område, hvor der er en særlig risiko for terror.

Stk. 4. På samme måde som i stk. 3 kan udgifter i sager vedrørende personer, der er sikret efter lov om arbejdsskadesikring i medfør af anden lovgivning, kræves betalt af den myndighed m.v., der skal bære udgifterne ved arbejdsskade.

Stk. 5. Staten har regres mod ansvarlige skadevoldere for udgifter, der ikke kan kræves betalt af et forsikringselskab m.fl. efter stk. 3 og 4. I det omfang statens regreskrav mod skadevolderen kan tvangsfuldbyrdes efter retsplejelovens § 478, kan kravet inddrives efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v. og ved indeholdelse i den pågældendes indtægter efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Pålæg om indeholdelse gives af restanceinddrivelsesmyndigheden.

*Gældende formulering***§ 26. ...**

Stk. 2. I særlige tilfælde kan Arbejdsskadestyrelsen udbetale erstatnings- og godtgørelsesbeløb til tilskadekomne og efterladte og derefter kræve det udlagte beløb ind hos forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Lovforslaget

6. I § 26, *stk. 2*, indsættes efter »beløb«: »med tillæg af rente, jf. § 60«

7. Efter § 37 indsættes:

»§ 37 a. Ved behandlingen af sager om arbejdsskader i Arbejdsskadestyrelsen kan samtykke til at indhente oplysninger efter § 37 indhentes ved, at tilskadekomne eller efterladte i den skriftlige bekræftelse af, at en anmeldelse er modtaget, bliver gjort opmærksom på, hvilke typer af oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente, og får en frist til eventuelt at gøre indsigelse imod dette.«

8. Efter § 39 indsættes i *kapitel 7*:

»§ 39 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at visse typer af dokumenter på arbejdsskadeområdet kan udstedes uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at sådanne dokumenter i retlig henseende sidestilles med et dokument med personlig underskrift. Reglerne fastsættes, for så vidt angår Ankestyrelsens behandling af arbejdsskadesager, efter forhandling med velfærdsministeren.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte tilsvarende regler, jf. *stk. 1*, vedrørende Arbejdsskadestyrelsens behandling af sager efter § 81 og § 10 i erstatningsansvarsloven.

9. Efter § 40 indsættes:

»§ 40 a. Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse om tilbagebetaling,

- 1) når tilskadekomne eller efterladte mod bedre vidende har undladt at give oplysninger efter denne lov og den manglende oplysning har medført en anden afgørelse end Arbejdsskadestyrelsen ville have truffet, hvis oplysningen havde foreligget

Gældende formulering

§ 41. Efter anmodning fra tilskadekomne eller de efterladte eller på Arbejdsskadestyrelsens foranledning kan afgørelser efter § 39 om, at en skade ikke er omfattet af loven, genoptages inden for en frist på 5 år fra afgørelsen.

§ 44. ...

Stk. 2. Arbejdsskadestyrelsens afgørelser om branchetilhørsforhold, jf. § 48, stk. 6, og § 49, stk. 1 og 4, kan indbringes for Ankestyrelsen af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Lovforslaget

- 2) når tilskadekomne eller efterladte mod bedre vidende har afgivet urigtige oplysninger og den urigtige oplysning har medført en anden afgørelse end Arbejdsskadestyrelsen ville have truffet, hvis den korrekte oplysning havde foreligget, eller
- 3) når tilskadekomne eller efterladte i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov

Stk. 2. Tilbagebetalingsbeløbet opkræves af forsikringsselskabet m.fl. i sager om ulykker og af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring i sager om erhvervssygdomme.

10. § 41, stk. 1, affattes således:

»Efter anmodning fra tilskadekomne eller de efterladte eller på Arbejdsskadestyrelsens foranledning kan enhver afgørelse om, at en skade ikke er omfattet af loven, genoptages inden for en frist på 5 år fra afgørelsen. Det gælder tillige for sager, som er afvist af formelle grunde på grund af for sen anmeldelse.«

11. § 44, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 2-5.

12. I § 44 indsættes efter stk. 6, der bliver stk. 5, som nyt stykke:

»Stk. 6. Arbejdsskadestyrelsen videregiver ved afgørelsen af anerkendelsesspørgsmålet i arbejdsskadesagen oplysning om tilskadekomnes diagnose til arbejdsgiveren.

Gældende formulering

§ 49. Ved ulykker betales udgifterne af den sikringspligtige arbejdsgivers forsikringsselskab. Ved erhvervssygdomme betales udgifterne af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Det samme gælder, når der er tale om frivillig sikring efter § 48, stk. 2. Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse om branchetilhørsforhold under hensyn til påvirkningernes art, intensitet og tidsmæssige udstrækning. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring henfører udgifterne til en branche.

§ 56 a. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan til brug for administrationen af denne lov få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister § 7.

Stk. 2. Stk. 1 omfatter de oplysninger, der er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af AES-bidrag hos sikringspligtige arbejdsgivere og udbetaling af ydelser til tilskadekomne. Der kan herunder ske samkøring og sammenstilling af oplysninger til brug for kontrol af beskæftigelses- og indkomstoplysninger i forbindelse hermed, jf. § 55, stk. 6.

§ 77. Ydelser i henhold til loven kan ikke danne grundlag for regreskrav mod en skadevolder, der har pådraget sig erstatningspligt over for tilskadekomne eller deres efterladte. ...

Lovforslaget

13. § 49, stk. 1, affattes således:

Ved ulykker betales udgifterne af den sikringspligtige arbejdsgivers forsikringsselskab, jf. dog § 10 a. Ved erhvervssygdomme betales udgifterne af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, jf. dog § 10 a. Det samme gælder, når der er tale om frivillig sikring efter § 48, stk. 2. Arbejdsskadestyrelsen underretter Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring om branchetilhørsforhold under hensyn til påvirkningernes art, intensitet og tidsmæssige udstrækning. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring henfører udgifterne til en branche.«

14. § 56 a affattes således:

»§ 56 a. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan få adgang til de oplysninger om branche og antal beskæftigede i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om indkomstregister, der er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af bidrag hos sikringspligtige arbejdsgivere.«

15. I § 77, 1. pkt., indsættes efter »efterladte«: », jf. dog § 10 a«.

§ 2

I lov nr. 423 af 10. juni 2003 om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. foretages følgende ændringer:

*Gældende formulering**Lovforslaget***1.** Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Enhver, der er sikret efter denne lov, har uanset bestemmelsen i § 1, stk. 1, ret til erstatning for følgerne af terrorhandlinger, jf. straffelovens §§ 114 og 114 a, selvom skaden ikke kan anses for en følge af tjenesten eller de forhold, tjenesten er foregået under.

Stk. 2. Staten har regres mod ansvarlige skadevoldere for udgifter efter stk. 1. I det omfang statens regreskrav mod skadevolderen kan tvangsfuldbyrdes efter retsplejelovens § 478, kan kravet inddrives efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v. og ved indeholdelse i den pågældendes indtægter efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Pålæg om indeholdelse gives af restanceinddrivelsesmyndigheden.

§ 4. Krav om erstatning skal rejses inden 6 måneder fra hjemsendelsen eller inden 1 år fra ulykken indtrådte eller sygdommen blev påvist. Arbejdsskadestyrelsen kan se bort fra disse frister, når der er særlig grund dertil.

2. I § 4, 2. pkt., ændres »når der er en særlig grund dertil« til: »når betingelserne for dispensation efter § 36, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring er opfyldt«.